

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Akademii Zamojskiej o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku rynek sztuki i zarządzanie w kulturze na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WKS.8014.83.2022.3.AW

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk humanistycznych oraz nauk teologicznych, a także II zespołu nauk społecznych, prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: ekonomia i finanse, geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, nauki o zarządzaniu i jakości, wyraża:

pozytywną opinię

w związku z tym, że studia na kierunku rynek sztuki i zarządzanie w kulturze na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym mają związek ze strategią uczelni oraz spełnione są warunki ich prowadzenia.

Jednocześnie, wyrażając pozytywną opinię, Prezydium zaleca:

1. Skorygowanie koncepcji kształcenia w zakresie zawodów, do których przygotowuje kierunek i przyporządkowanie go tylko do dyscypliny nauki o sztuce.
Przyjęta dla kierunku koncepcja kształcenia nie określa roli dyscyplin naukowych w procesie kształcenia, określając w sposób precyzyjny zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 13 listopada 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. z 2021 r. poz. 2285) zakres przygotowania odnoszący się do zawodów: 1) muzealnika, 2) historyka sztuki, 3) krytyka artystycznego, 5) pracownika galerii/muzeum, 6) antykwariusza, 7) opiekuna klienta, 8) nauczyciela akademickiego – sztuka, 9) nauczyciela sztuki w placówkach pozaszkolnych i 9) specjalista do spraw zarządzania i organizacji. Cztery ostatnie zawody nie przystają do pozostałych, bo:
 - 1) opiekun klienta zajmuje się obsługą posprzedażową klientów oraz budowaniem i utrzymaniem przyjaznych relacji z klientami. Opiekun klienta reprezentuje firmę w kontaktach bezpośrednich z klientami, buduje i utrzymuje długofalowe relacje, pomaga w rozwiązywaniu problemów i przyjmowaniu reklamacji. Opiekun klienta kreuje pozytywny wizerunek firmy poprzez przygotowywanie ofert handlowych, planów sprzedażowych uwzględniających preferencje klientów, zgodne z planowaną sprzedażą w firmie. Wszelkie wynegocjowane warunki przedstawiane klientom są poparte analizami rynku oraz aktualną ofertą produktów firmy. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom rynku kształtuje produkt pod kątem marketingowo-sprzedażowym w taki sposób, aby zaspokajać potrzeby klientów, maksymalizując jednocześnie zyski własnej firmy;
 - 2) nauczyciel akademicki – sztuka i nauczyciel sztuki w placówkach pozaszkolnych zajmuje się nauczaniem sztuki, a nie wiedzy o sztuce;

- 3) specjalista do spraw zarządzania i organizacji zgodnie z w/w rozporządzeniem przeprowadza, zgodnie z planem lub na doraźne polecenie kierownictwa, kontrole merytoryczne i finansowe wszelkich ogniw danej organizacji; wydaje opinie o funkcjonujących procedurach finansowych; analizuje przyczyny odstępstw od tych procedur; sporządza protokoły z kontroli, przedstawia wnioski z wyników kontroli w celu poprawy efektywności działania organizacji.

Biorąc pod uwagę, że nazwa kierunku studiów stanowi także element koncepcji kształcenia, to nie oddaje ona w sposób właściwy zakresu kompetencji zawodowych, ponieważ te nie odnoszą się do zarządzania w kulturze, lecz w wąsko określonym zakresie kultury, a jednocześnie obejmuje kompetencje edukacyjne wykraczające poza zakres określony w nazwie kierunku.

Ocenę tę potwierdzają efekty uczenia się i treści programowe. Na kierunku oferuje się przede wszystkim kompetencje z zakresu historii sztuki, które rozszerzone zostały o zagadnienia dotyczące aukcji antykwarycznych, inwestowania w sztukę, budowania kolekcji itp. specyficzne dla współczesnego rynku antykwarycznego i rynku sztuki, które zostały wzbogacone o subsydiarne w stosunku do nich treści związane z podstawowymi ekonomicznymi, prawnymi oraz odnoszącymi się do zarządzania i marketingu uwarunkowaniami działalności zawodowej muzealnika, historyka sztuki, pracownika galerii/muzeum, antykwariusza/marszanda i mniejszym stopniu krytyka sztuki. Znajduje to potwierdzenie w założonych dla kierunku treściach programowych zajęć, które nie odnoszą się do pogłębionej wiedzy, obejmującej wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, jak również zastosowań praktycznych tej wiedzy w działalności zawodowej opiekuna klienta i specjalistów ds. zarządzania i organizacji. Także potencjał kadrowy kierunku nie umożliwi osiągnięcia przez studentów takiej wiedzy, ponieważ nie ma w nim osób posiadających stopnie naukowe lub prowadzących badania naukowe w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Zajęcia z tego zakresu zostały powierzone osobom posiadającym doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią, w instytucjach związanych z rynkiem, konserwacją, gromadzeniem i wystawianiem dzieł sztuki, które pełnią w nich m.in. funkcje zarządcze lub kierują projektami. Tak więc kierunek nie przygotowuje do wykonywania zawodu opiekuna klienta i specjalisty ds. zarządzania i organizacji, a nauki o zarządzaniu o jakości nie stanowią jego teoretycznych podstaw i przyporządkowanie kierunku do tej dyscypliny naukowej wynika z obecności w programie pewnego zakresu treści programowych odpowiadających tej dyscyplinie i dyscyplinom pokrewnym.

Jednocześnie ani efekty uczenia się, ani treści programowe nie odnoszą się do zakresu działalności zawodowej nauczyciela sztuki, ponieważ nie obejmują kompetencji wyszczególnionych w w/w rozporządzeniu odnoszących się do planowania, organizacji i realizacji zajęć dydaktyczno-wychowawczych w dziedzinie sztuki zgodnie z programem zajęć obowiązującym w danej placówce; tworzenia i rozwijania programów zajęć w dziedzinie sztuki; organizowania i nadzorowania konkursów, festiwali, wystaw i inne formy aktywności i promocji podopiecznych, czy wspierania podopiecznych w rozwoju; nie obejmują one także przygotowania np. w zakresie dydaktyki szkoły wyższej.

2. Sformułowanie efektów uczenia się zgodnie z koncepcją kształcenia, w tym praktycznym profilem studiów.
Ponieważ treści programowe dla kierunku umożliwiają osiągnięcie pogłębionej wiedzy, obejmującej wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną tylko w dyscyplinie nauki o sztuce, subdyscyplinie historia sztuki, a zakres wiedzy w dyscyplinie nauki i zarządzaniu i jakości wskazuje na subsydiarny charakter tej dyscypliny naukowej nie ma uzasadnienia dla włączania kompetencji z zakresu zarządzania do opisu efektów uczenia się powiązanych z charakterystyką P7S_WG Polskiej Ramy Kwalifikacji. Jednocześnie powiązane z tą charakterystyką efekty uczenia się nie odnoszą się do zastosowań praktycznych wiedzy w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których został przyporządkowany kierunek w działalności zawodowej określonej w koncepcji kształcenia.
3. Urealnienie liczby godzin zajęć i punktów ECTS koniecznych do osiągnięcia zakładanego progresu kompetencji językowych.
Koncepcja kształcenia zakłada progres kompetencji językowych z poziomu B2 ESOKJ do B2+ w liczbie 150 godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów oraz 10 punktów ECTS daje 250-300 godzin całkowitego nakładu pracy studenta i zgodnie z wytycznymi ESOKJ umożliwia osiągnięcie poziomu C1, a treści programowe tych zajęć obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, otaczającego świata, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii, wyrażania własnych opinii, zjawisk społecznych, pracy zawodowej oraz ćwiczenia na słowotwórstwo. Grupa zajęć obejmuje również ćwiczenie zaawansowanych struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta w miarę (sic!) sprawnej komunikacji.
4. Do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, zaliczenie tylko tych zajęć, które takie umiejętności kształtują.
Formalnie program studiów obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, którym przepisano 85 punktów ECTS. Nie wszystkie one prowadzone są w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej, a przede wszystkim w sposób umożliwiający wykonywanie zawodowych czynności praktycznych przez studentów. Do grupy nie można zaliczyć np. zajęć *historia estetyki* czy *historia filozofii sztuki*, ponieważ wyklucza to już sam wynikający z nazwy zajęć teoretyczny charakter ich problematyki, co potwierdza jedyny założony dla tych zajęć efekt uczenia się w kategorii umiejętności dotyczący wykorzystywania terminologii dla rozumienia i wyjaśniania dzieła sztuki lub kontekście osobowego rozwoju człowieka. Także np. podczas zajęć *historia plakatu* student zdobywa wiedzę dotyczącą zakresu określonego w nazwie zajęć, a tylko jeden temat odnosi się do podjęcia próby (sic!) stworzenia pracy artystycznej, z wykorzystaniem wiedzy na temat metody budowania przekazu poprzez plakat, a prowadząca te zajęcia osoba posiada kompetencje w zakresie historii sztuki, ale nie w zakresie sztuk plastycznych. Podobnie jest z zajęciami z zakresu języka obcego, której odnoszą się do umiejętności posługiwania się językiem obcym na poziomie B2+ zgodnie z wymaganiami PRK, w zakresie tzw. kompetencji kluczowych, które nie są związane z wykonywaniem podczas tych zajęć czynności właściwych dla zawodów określonych w koncepcji kształcenia.

5. Wyłączenie domów kultury z placówek, w których mogą odbywać się praktyki zawodowe. Domy kultury jako miejsca odbywania praktyk zawodowych nie odpowiadają koncepcji kształcenia i nie umożliwiają osiągnięcia przez studentów zakładanych dla praktyk efektów uczenia się w zakresie nauk o sztuce.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Akademii Zamojskiej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Stanisław Wrzosek